

[Askjær Jørgensen]

industriministeren. Vi fik, allerede inden vi havde første behandling, omdelt Stålvalseværkets regnskab; det er en pæn tryksag, den er helt i orden, den vil jeg ikke kritisere. Når man foranlediger, at regnskabet kommer ud, og når ministeren er vidende om, at der er en forholdsvis ny sag fra statsrevisorerne, der direkte har haft fat i sagen vedrørende Stålvalseværket, så er jeg lidt ked af, at ministeren ikke af sig selv foranlediger statsrevisorerne bemærkninger omdelt til erhvervsudvalgets medlemmer. Det billede, der gives gennem regnskabet, er ikke helt nemt at genkende, når man læser statsrevisorerne bemærkninger.

Man har på Stålvalseværket skiftet regnskabssystem, man opererer med nogle begreber som opskrivningsfonds i forbindelse med nogle værdier, nogle anlægsaktiver, som man mener man har købt særlig billigt ind. I den anledning har man tilladt sig at bogføre dem til 225 mill. kr. mere, end man har givet for dem. Under udvalgsarbejdet har jeg påpeget, at det måske var lidt besynderligt. Det ville man ikke rigtig høre på. Jeg er meget tilfreds med at se, efter at jeg har fået fat i, hvad statsrevisorerne har skrevet, at de i allerhøjeste grad beskæftiger sig med disse forhold, at man ændrer lidt på den måde, hvorpå man laver opstillingerne.

På side 3 i de dupliserede bemærkninger fra statsrevisorerne står der:

»I beretningen redegøres endvidere for rigsrevisionens gennemgang af regnskabet for 1978. I denne forbindelse er der redegjort for ændringer i selskabets regnskabsprincipper og for de regnskabsmæssige virkninger af at anvende det ene eller det andet regnskabsprincip.«

Jeg mener ikke, at man har gjort noget ulovligt, men jeg mener, at man bør have med – og at det ville have været rimeligt, om industriministeren havde fortalt erhvervsudvalgets medlemmer om det – at der var sket sådan noget, især når vi får regnskabet fra Stålvalseværket forelagt.

Fra side 5 kan jeg citere:

»I betænkningen over lovforslaget, afgivet af folketingets erhvervsudvalg den 25. maj 1978, er anført, at regeringen betragter den foreslåede finansielle bistand til Stålvalseværket som et særtilfælde begrundet i ønskeligheden af at sikre videreførelsen af Stålvalseværket som forudsætningen for oprethol-

delsen af en uafhængig dansk stålproduktion.«

Det læser jeg således, at statsrevisorerne har kigget på den sag, at der er brugt nogle statsmidler som tilskud deroppe, men understreger, at man har forstået, at det var et særtilfælde, altså at det ikke var et princip, der var slået fast.

På side 15 skriver man om »de nævnte 225 mill. kr., der i regnskabet er placeret som en opskrivning af driftsmidlerne«, og i punkt 22 hedder det:

»I forbindelse med en vurdering af internationale regnskabsstandarder har Foreningen af statsautoriserede Revisorer som sin opfattelse udtalt, at udviklingen i dansk regnskabspraksis efterhånden vil medføre, at god regnskabsskik for afskrivninger vil være baseret på driftsøkonomiske principper og som hovedregel på lineære afskrivninger, og at opskrivning af anlægsaktiver indebærer, at størrelsen af de fremtidige afskrivninger bør tages op til ny vurdering.«

Jeg har overvejet at bede om fornyet udvalgsbehandling, men af hensyn til folketingets tid har jeg ønsket at få disse ting med i folketingets forhandlinger i stedet for.

Jeg skal slutte med at påpege, hvad der står på side 20 og 21 i det, statsrevisorerne skriver. Man kan læse det senere. Jeg vil ikke citere de to sider. På side 20 og 21 i det dupliserede materiale fra statsrevisorerne vedrørende Stålvalseværket redegøres der nøje for, hvordan det ville have været, hvis man havde brugt de regnskabsprincipper, som nogle revisorer har peget på. Man ville få et helt andet driftsresultat. Man kalder det »Årets nettoresultat efter de under punkt 30 nævnte korrektioner«, og så remser man op, hvad det ville have været for de forskellige år.

På side 25 og side 29 er der også nogle ting, man burde være opmærksom på.

Jeg håber, industriministeren gerne vil bevare et godt forhold til erhvervsudvalget. Vi har egentlig haft et ret godt forhold til vores industriminister – mere end andre udvalg måske kan rose sig af at de har til deres ministre – og det er derfor, jeg tog fat på dette her. Jeg vil bede industriministeren om, at vi kan have så megen gensidig tillid til hinanden, at når vi skal behandle sådan nogle ting, så får vi både forelagt det, som er en fordel for industriministeren, og også det,